

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de

Ion Fratea împotriva lui Ivan Diacon

(încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere)

și acțiunea reconvențională

Ivan Diacon împotriva lui Ion Fratea

(privind constatarea ineficienței contractului de împrumut)

împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 25 martie 2025

(dosarul nr: 2ra-571/25

Nr. PIGD 2-22053270-01-2ra-13082025)

Recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Bălți, sediul Central - jud. S. Ghercavii
Curtea de Apel Nord - jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii

6 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Studiind în lipsa părților recursul declarat de on Fratea, reprezentat de avocata Elena Vlas,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 aprilie 2022, Ion Fratea a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Diacon privind încasarea datoriei în mărime de 269000 lei și a dobânzii de întârziere.

2. În motivarea acțiunii a indicat că între reclamant în calitate de împrumutător și pârât în calitate de împrumutat la 2 martie 2021 a fost semnat un contract de împrumut având ca obiect suma de 269 000 lei acordată pe un termen de 10 luni, până la 31 decembrie 2021. Reclamantul susține că până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, suma nu a fost restituită. Din motiv că reclamantul nu dispunea de 269000 lei, a încheiat un contract de credit cu OCN „Microinvest” SRL.

3. Prin cererea de concretizare depusă de Ion Fratea din 16 februarie 2024 a indicat că mărimea dobânzii de întârziere este de 121350,32 lei.

4. La 20 februarie 2024, Ivan Diacon a depus împotriva lui Ion Fratea o acțiune reconvențională privind constatarea ineficienței contractului de împrumut din 2 martie 2021.

5. În motivarea acțiunii reconvenționale, Ivan Diacon a indicat că deși în textul contractului de împrumut din 2 martie 2021 este indicat că împrumutul va fi transmis în următoarea zi împrumutatului, contractul încheiat cu OCN „Microinvest” SRL este încheiat cu o lună mai târziu. Astfel, în condițiile în care Ion Fratea a invocat că nu dispunea de suma împrumutului acordat, acesta nu putea în ziua următoare încheierii contractului să pună la dispoziția lui Ivan Diacon suma împrumutului. La fel nu există niciun act confirmativ a punerii la dispoziție a sumei împrumutului. În viziunea reclamantului reconvențional, din moment ce a expirat termenul de executare a obligației împrumutătorului de a transmite suma împrumutului, actul juridic devine ineficient și nu a produs efectele sale juridice din care motiv nu poate surveni răspunderea împrumutatului. În aceste condiții, Ivan Diacon susține că nu-i poate fi cerută restituirea mijloacelor bănești care nu i-au fost de facto transmiși.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătorei Bălți sediul Central din 10 aprilie 2024 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Fratea Ion către Diacon Ivan privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, s-a încasat de la Ivan Diacon în beneficiul lui Ion Fratea datoria în sumă de 269000 lei, s-a încasat de la Ivan Diacon în beneficiul lui Ion Fratea dobânda de întârziere în sumă de 121350,32 lei și suma de 21729,95 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Cererea reconvențională înaintată de Diacon Ivan împotriva lui Fratea Ion privind constatarea ineficienței contractului de împrumut și încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă.

7. În motivarea hotărârii, instanța de judecată a indicat că în cadrul ședinței de judecată s-a constatat că la data de 02.03.2021 Fratea Ion, în calitate de „împrumutător” a transmis cu titlu de împrumut pârâtului Diacon Ivan, în calitate de „împrumutat” suma de 269 000 lei, iar ultimul s-a obligat ca în termen de 10 luni, până la data de 31.12.2021, să întoarcă banii împrumutați.

8. Reieșind din faptul că prin raportul de expertiză judiciară nr. 1918-1922 din 12.12.2023 efectuat de către Centrul Național de Expertiză Judiciară, s-a constatat că, Diacon Ivan a executat semnătura prezentă în contractul care obiect al în litigiului, în rubrica „Împrumutatul/Semnătura” a Contractului de împrumut nr. 1 din 02.03.2021, încheiat între Fratea Ion, numit „Împrumutător” și pe de o parte „Împrumutatul” transmite în condițiile prezentului Contract în proprietate „Împrumutătorului” mijloace bănești în sumă de 269 000 lei.

Astfel, instanța de judecată a apreciat constatările efectuate de către experții judiciari al Centrului Național de Expertiză Judiciară ca fiind autentice, realizate de către persoane cu cunoștințe specializate în domeniu.

9. Dat fiind faptul că pârâtul Diacon Ivan, nu a achitat la timp datoria conform contractului de împrumut din 02.03.2021, instanța de judecată a apreciat ca fiind întemeiate argumentele reclamantului Fratea Ion, reprezentat de avocatul Vlas Elena, precum că pârâtul urmează să achite dobânda de întârziere în mărime 121 350,32 lei, reieșind din calculul dobânzii de întârziere pentru perioada 01.01.2022-01.01.2024, fiind calculat în conformitate cu art. 874 și art. 942 alin. (2) Cod Civil.

10. Cu privire la cererea reconvențională înaintată de Diacon Ivan împotriva lui Fratea Ion privind constatarea ineficienței contractului de împrumut și încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată a apreciat-o drept neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

11. Argumentele pârâtului că precum reclamantul de facto nu a transmis banii care au fost luați cu împrumut în baza contractului din 02.03.2021, iar pârâtul la rândul său nu a primit această sumă de bani, nu au putut fi reținute de către instanța de judecată, dat fiind faptul că partea pârâtă nu a prezentat probe în sensul dat.

12. În circumstanțele descrise instanța a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele reclamantului cererii reconvenționale privind invocarea constatării ineficienței contractului de împrumut. Or, raportul juridic contractual a apărut ca urmare a încheierii de către părți a unui act juridic, urmat de acțiuni care justifică executarea conformă a acestuia și nu sunt de natură să creeze o neconcordanță între voința reală și cea declarată a părților contractate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 2 mai 2024, Ivan Diacon, reprezentat de avocata Ana Sofroni, a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 10 aprilie 2024 prin care a solicitat casarea hotărârii din 10 aprilie 2024.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia Curții de Apel Nord din 25 martie 2025 a fost admis apelul declarat de Diacon Ivan, reprezentat de avocatul Sofroni Ana, a fost casată integral hotărârea Judecătorei Bălți sediu Central din 10 aprilie 2024 și a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia admite acțiunea reconvențională înaintată de Diacon Ivan împotriva lui Fratea Ion, constată ineficiența contractului de împrumut încheiat între Fratea Ion și Diacon Ivan la 02.03.2021, cu scadența la 31.12.2021, prin care Fratea Ion s-a obligat să-i acorde împrumut lui Diaconu Ivan și respinge acțiunea înaintată de Fratea Ion către Diacon Ivan privind încasarea sumei de 269.000 lei cu titlu de împrumut și mai încasează de la Fratea Ion în beneficiul lui Diacon Ivan 450 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

15. Instanța de apel a indicat că dezacordul apelantului Diacon Ivan cu hotărârea atacată, se reduce la admiterea de către instanța de fond a cererii de chemare în judecată împotriva sa, invocând faptul că o asemenea datorie nu a existat, deoarece mijloacele bănești nu au fost de fapt transmise, iar în consecință solicită constatarea ineficienței contractului de împrumut din 02.03.2021.

16. Potrivit contractului de împrumut a sumei de bani cu nr. 1 din 02 martie 2021, pct.2.1 Fratea Ion se obligă să transmită mijloacele bănești în numerar, în sumă de 269.000 lei, lui Diacon Ivan, în termen de 1 zile, din momentul semnării contractului

17. Mai mult decât atât potrivit pct.2.2 a prezentului contract de împrumut, în urma transmiterii de către împrumutător a mijloacelor bănești, urma să fie întocmit un act de primire a mijloacelor bănești, act care nu a fost întocmit, or asemenea probă nu a fost prezentată instanței de judecată.

18. Astfel Fratea Ion nu a probat, sub aspectul art. 118, 119,122 Codul de procedură civilă, că a executat obligația contractuală de transmitere

împrumutatului a sumei împrumutului în valoare de 269000 lei, potrivit pct.2.1. a contractului de împrumut.

19. Instanța de apel a remarcat faptul că la momentul încheierii contractului de împrumut din 02.03.2021, Fratea Ion nu dispunea de suma împrumutului în mărime de 269.000 lei, pentru a o împrumuta lui Diacon Ivan, fiind nevoit să acceseze în credit, respectiv deși părțile aveau intenția de a încheia contractul de împrumut, totuși nici una dintre părți efectiv nu a probat realizarea intenției de a transmite efectiv banii.

20. În așa mod, Fratea Ion nu a putut respecta pct.2.1 din contract – de transmitere a banilor timp de o zi, deoarece nu dispunea de suma necesară, iar Diacon Ivan nu a primit suma pretinsă. De altfel, părțile, la încheierea prezentului contract, liber și-au exprimat consimțământul că realizarea contractului de împrumut va avea loc doar cu respectarea condițiilor înserate în el: transmiterea banilor peste o zi după semnarea acestuia și întocmirea actului de primire-predare a banilor, condiții care nu au fost realizate de părți.

21. Nu a fost convingător pentru instanța de apel, nici faptul indicat de reclamant, că pentru a transmite bani pârâtului, acesta ar fi creditat la 02.04.20324 de la O.C.N. ”Microinvest ” S.R.L. un contract de credit nr.*****. Or, în primul rând acesta este un credit acordat în valută și nu în lei, iar în al doilea rând nu se probează transmiterea nici măcar a unei părți din suma primită de Fratea Ion către Diaconu Ivan, deoarece părțile nu au întocmit un act de primire-predare a banilor, așa cum este prevăzut în contract, iar din însuși textul contractului nu rezultă că la momentul întocmirii acestuia, pretinsul creditor dispunea de bani și putea să-i acorde pretinsului debitor.

22. Astfel fiind, Curtea de Apel Nord a constatat ineficiența contractului de împrumut a sumei de bani cu nr. 1 din 02 martie 2021, încheiat între împrumutătorul Fratea Ion și împrumutatul Diacon Ivan, din motivul că nu se constată elementul esențial al contractului – transmiterea banilor, astfel acesta nu a produs efecte juridice.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

23. La 13 august 2025, Ion Fratea, reprezentat de avocata Elena Vlas, a depus o cerere de recurs împotriva deciziei din 25 martie 2025 prin care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie menținută fără modificări hotărârea din 10 aprilie 2024.

24. În motivarea recursului, avocata Elena Vlas a redat conținutul deciziei instanței de apel. Recurentul consideră decizia Curții de Apel Nord din 25 martie 2025 ca neîntemeiată, reiterând circumstanțele factice indicate în cererea de chemare în judecată și aceleași argumente în drept. Suplimentar a mai fost indicat

că rapoartele de expertiză grafoscopice confirmă aplicarea semnăturii personal de către Ivan Diacon, ultimul fiind de rea-credință încercând să se eschiveze de la restituirea împrumutului. Ion Fratea, reprezentat de avocata Elena Vlas susține că contractul de împrumut din 2 martie 2023 nu poate fi declarat inefficient.

25. La 14 august 2025, Ion Fratea, reprezentat de avocata Elena Vlas, a depus o cerere denumită „recurs (de completare)” în care a reiterat același conținut ca și în cererea de recurs din 13 august 2024. Suplimentar a indicat că instanța de apel a calificat contractul de împrumut ca lipsit de efecte juridice în mod eronat. A confunda termenul de predare cu o condiție suspensivă de existență a contractului ar fi în viziunea recurentului o eroare juridică. Acesta mai indică că Ivan Diacon nu a prezentat probe referitor la argumentul că Ion Fratea nu a transmis de facto banii care au fost luați cu împrumut.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

27. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

28. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

29. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1).”

30. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 25 martie 2025.

32. Decizia integrală a Curții de Apel Nord a fost expediată participanților la proces la 25 iunie 2025 (Vol. II, f.d. 17). În aceste condiții, prin depunerea recursului la 13 august 2025, termenul prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă a fost respectat.

33. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

35. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

36. Recursul depus de Ion Fratea, reprezentat de avocata Elena Vlas conține o enumerare de circumstanțe factice și o expunere că decizia instanței de apel urmează a fi casată deoarece este neîntemeiată.

37. Recurentul nu face trimitere la niciun temei de recurs din cele prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Totodată, recurentul nu prezintă vreun argument în vederea casării deciziei instanței de apel care ar putea fi încadrat în prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

38. Practic toate argumentele invocate de recurent se referă la temeinicia deciziei instanței de apel, pe când calea de atac – recursul, reprezintă o cale de atac în care decizia instanței de apel este supusă controlului de legalitate.

39. Chiar dacă ineficiența actelor juridice reprezintă o instituție juridică incidentă, de regulă, încă de la momentul încheierii actului juridic, în speță

argumentul utilizat de către recurent în privința incorectitudinii aplicării acestei instituții de către instanța de apel nu transformă recursul în unul admisibil.

40. Or, instanța de apel a constatat ineficiența contractului de împrumut în contextul în care recurentul nu a demonstrat faptul punerii la dispoziție a mijloacelor bănești intimatului.

41. Asupra acestei chestiuni esențiale abordate de instanța de apel care a stat la baza concluziei de ineficiență a contractului, recurentul nu formulează nicio critică de legalitate, invocând doar că atât timp cât contractul de împrumut a fost semnat, anume pârâtul urma să demonstreze că nu a primit mijloacele bănești cu titlu de împrumut.

42. Atât timp cât recurentul critică doar efectele derivate dintr-o constatare a instanței de apel, fără a fi aduse critici asupra legalității formulării concluziei care le-a generat, asemenea argumente nu pot fi încadrate în niciun temei de la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

43. Completul de judecată remarcă că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

44. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

45. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Ion Fratea, reprezentat de avocata Elena Vlas, ca fiind inadmisibil din motiv că nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. a), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Fratea, reprezentat de avocata Elena Vlas.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Stela Procopciuc

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat